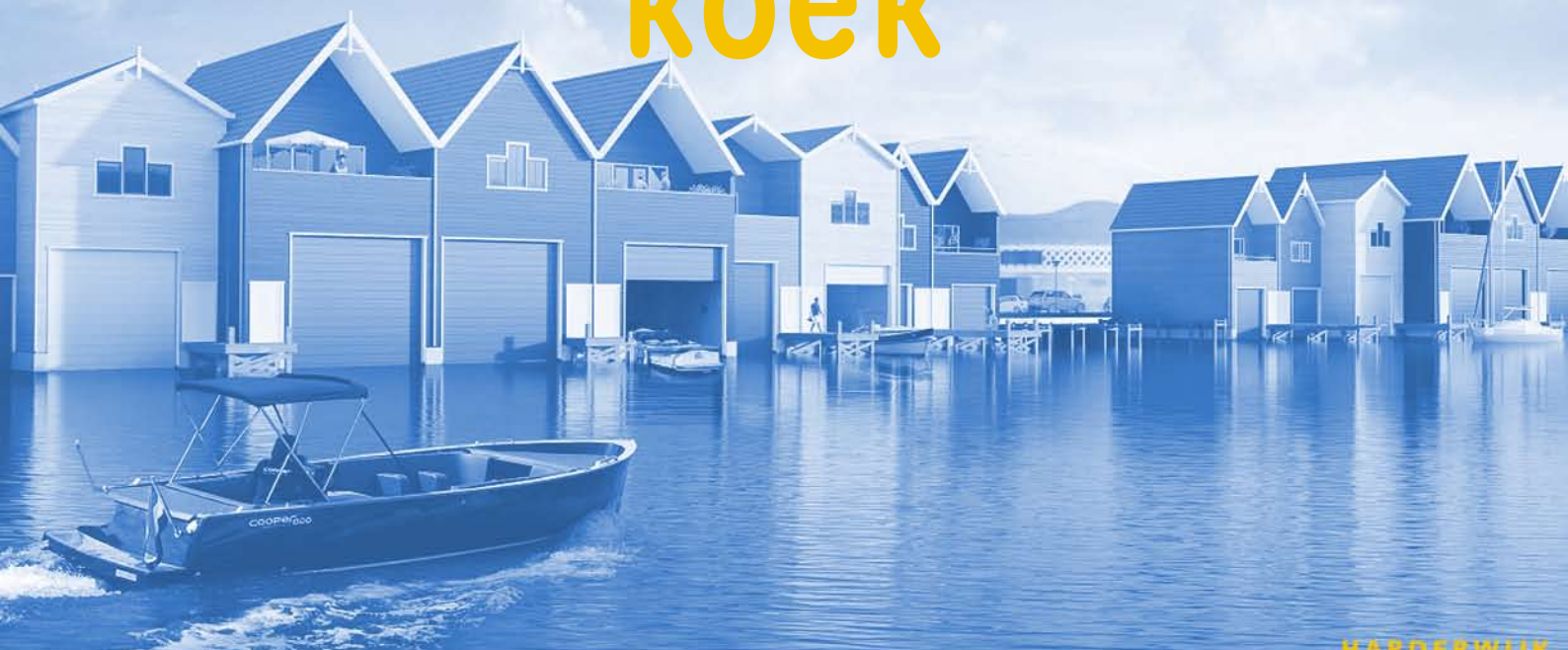

HARDERWIJK ANDREAS

DAT IS ANDERE
koek

Van de voorzitter

Zoals je waarschijnlijk al hebt opgemerkt, is de naam van de nieuwsbrief gewijzigd in 'Harderwijk Anders Magazine'. De nieuwsbrief was eigenlijk geen nieuwsbrief meer, waarmee je leden/geïnteresseerden in onze partij snel wilt kunnen infomeren over bepaalde onderwerpen. Dit gebeurt nu alleen via Facebook, wat zeer succesvol is. Met Facebook bereiken we niet iedereen in Harderwijk, vandaar de keuze om dit ook via de nieuwsbrief te gaan doen. De eerste nieuwsbrief in nieuwe vorm kunnen jullie na de zomer verwachten. Dit geeft ons wat tijd om dit goed in te regelen.

Ik wil de leden ook vragen om mensen aan te melden die een nieuwsbrief en/of het magazine willen ontvangen. We verwachten dat de nieuwsbrief wekelijks en het magazine per kwartaal uitkomt. Aanmelden kan ook via de website

We zijn weer een stap verder in de verdere ontwikkeling van de partij. Een van de vraagstukken hierbij was voor ons: hoe kunnen we het stemrecht zo inrichten, dat iedere geïnteresseerde Harderwijker (ook niet-leden) mee kan stemmen

over kieslijst en verkiezingsprogramma, zonder dat de partij-identiteit verloren zou gaan.

Bij ons onderzoek of er andere structuren zijn om een politieke partij of beweging in te richten, waar dit mogelijk was, kwamen we erachter dat er geen politieke bewegingen bestaan in Nederland. Er zijn er wel een aantal die zich zo via de pers noemen, maar zijn volgens de wet een stichting of vereniging (partij). Waarschijnlijk lopen zij ook tegen het probleem aan hun identiteit te verliezen, als een groot aantal niet-leden met hetzelfde doel de partij een andere richting op willen sturen. Denk aan de 1000 studenten die lid wilden worden van al de landelijke, grote politieke partijen en zo via de ledenvergadering door hen ingediende punten in de respectievelijke verkiezingsprogramma's op te laten nemen of eruit laten halen als ze in strijd waren met hun ideeën.

Een ander vraagstuk was: gaan we voor kwaliteit bij keuze van de wethouders en raadsleden? Met betrekking tot de raadsleden zijn we hier voor de afgelopen gemeenteraadsverkiezingen mee begonnen. Er heeft een selectie plaats gevonden door een onafhankelijke commissie en dit op basis van een opdracht van het bestuur met bijbehorend kwaliteitscriteria. Zij hebben om hun kwaliteiten te verbeteren al enige workshops achter de rug. Bij de laatste workshop was theatersport, die we hebben gekozen als alternatief voor debatteren. De wethouder, raads- en bestuursleden werden stuk voor stuk uit hun comfortzone getrokken en deden mee aan opdrachten, waarbij je je niet afvraagt waarom je het doet, maar je doet het gewoon. Hierbij moet je veel improviseren, je weet namelijk niet wat de ander zegt of gaat doen, maar je moet erop aansluiten. Als voorbeeld hiervan was 'ja, en', waarbij je de spreker laat weten dat je het helemaal met hem eens bent en dat je een aanvulling wilt geven op wat hij gezegd heeft. Het leuke van dit voorbeeld is dat het spontaan tijdens fractieoverleg gebeurt en hierdoor een positieve fractiedynamiek ontstaat.

Met betrekking tot de wethouders hebben wij dit nog niet gedaan. Op een eerdere ledenvergadering hebben we afgesproken dat wethouders een periode van 8 jaar zitten, tenzij...

Dit betekent voor het bestuur dat we dit voor de komende periode dienen te gaan regelen.

Wij, het bestuur en fractieteam, vinden dat kwaliteit gaat voor 'troonopvolging'. Dit betekent dat de fractievoorzitter of een raadslid dat 8 jaar of langer in de fractie zit niet automatisch wethouder wordt, zoals te doen gebruikelijk is bij lokale politiek. Een goede fractievoorzitter of raadslid vraagt andere kwaliteiten dan voor een wethouder. Mocht het bestuur er niet in slagen om binnen de partij een geschikte wethouderskandidaat te vinden, kan ook extern worden gezocht. Ondanks dat we vinden dat een wethouder de grondbeginselen van Harderwijk Anders in zijn DNA moet vinden.

Om dit te realiseren zullen we na de zomervakantie beginnen met het zoeken van wethouderskandidaten, die bereid zijn om in de periode voor de komende verkiezingen een trainingsprogramma te willen volgen. Aan het eind van die periode zal een onafhankelijke commissie een wethouderskandidatenlijst opstellen. Dit is een na genoeg identieke procedure als voor de kandidaat raadsleden.

Natuurlijk zijn er nog meer vragen op te lossen, zoals hoe komen we tot de lijsttrekker en hoe komt het verkiezingsprogramma tot stand. Dus we hebben nog wat te doen.

Tot slot wil ik Christianne van der Wal van harte gelukwensen (en met veel succes) met haar nieuwe functie als gedeputeerde in onze provincie. En haar bedanken voor haar inzet als wethouder de afgelopen vijf jaar. Ook haar opvolger wens ik veel succes in de komende jaren als wethouder en hoop dat hij de volgende keer een bijdrage levert aan ons magazine.

Hans Alfons (hans.alfons@harderwijkanders.nl)

Vanuit de fractie

Harderwijk Anders maakt veel vaart. Volgens sommigen zelfs te veel, maar dan moeten zij hun materiaal maar beter op orde maken, meer gas geven of hun team verbeteren. Dat we voorop

rijden is dus geen probleem, zeker als je zo de juiste resultaten binnen kunt halen, je kiezersbeloften waarmaakt.

Hard rijden brengt echter ook risico's met zich mee. Je moet wel voldoende grip houden, anders vlieg je uit de bocht. Je wordt dan gepasseerd of, in het ergste geval, je moet de wedstrijd staken.... Daarom proberen we steeds gestructureerder te werken en de werklast goed te verdelen. Gelukkig hebben we een geweldig team, zowel op de baan (wethouder, raadsleden en fractievertegenwoordiger) als in de pits (fractieteam) en daarbuiten (bestuur en leden).

In de relatie met de gemeenteraad en richting het college van burgemeester en wethouders is veel snelheid ontwikkelen een risico als je niet in verbinding blijft. Daarom zijn we er zeer op gespist om discussies scherp te voeren, geen blad voor de mond te nemen EN in verbinding te blijven. Zolang de persoonlijke relatie met onze omgeving maar goed is en we respect verdienen en krijgen voor onze inzet, is die verbinding in stand te houden. Daar werken we continu aan, in commissies, raad en via informele gesprekken met wethouders en burgemeester. Afgelopen weken kreeg ik zo tweemaal vanuit het college te horen dat men ons ervaart als coalitie en oppositie. En werden we aangemoedigd hiermee door te gaan omdat men het waardeert uitgedaagd en op scherp gezet te worden. Dat is een verdienste voor ons hele team. Wat ben ik trots in zo'n team te werken, met gedreven professionele en leuke mensen!

Fractieteam

Afgelopen periode hebben we een belangrijke stap gezet in het efficiënt werken binnen het fractieteam. Samen met fractiesecretaris Nienke Kamphuis (die hopelijk haar 'snuffelstage' om wil zetten in een definitieve functie) hebben we een nieuwe aanpak opgezet voor de teamvergadering voorafgaande aan de gemeenteraadsvergadering. De raadsleden bereiden de besluit- en debatpunten in de raad nu per commissie voor. Gertien/Edwin/Ben voor Ruimte. Kimberley/Maarten voor Samenleving en Burak/Henk voor Beleid Algemeen.

Teamleden die inhoudelijke vragen hebben stellen die al voorafgaande aan de vergadering en we krijgen dan advies van de raadsleden over hoe we gaan stemmen en wat mogelijke stemverklaringen zijn. Ook geven zij het team advies over onze insteek bij moties van andere partijen.

Al bij de eerste keer dat we zo werkten, bij de voorbereiding van de raadsvergadering van 26 mei, gaf dit meer overzicht en structuur. Verder zet het de individuele raadsleden beter in hun rol.

Zo houden we grip, ook bij de hoge snelheid die we als partij ontwikkelen!

Henk Vermeer (<mailto:henkvermeer@live.nl>)

Plastic

“Het is niet toegestaan om afval op straat te gooien en dus is nieuwe regelgeving binnen de APV niet nodig om het oplaten van ballonnen te verbieden”. Dat was het antwoord van onze burgemeester op de motie van Groen Links waarin iedereen opgeroepen is een dergelijk verbod op te nemen. Natuurlijk zijn wij vanuit Harderwijk Anders voorstander van maatregelen die het milieu ten goede komen. Tegenstemmen was dan ook geen optie, maar hebben we hiermee dan werkelijk een groot probleem opgelost? Na de ballonnetjes van Klaas Dijkhoff zal toch geen zichzelf respecterende evenementenorganisator dit nog in

het hoofd halen. En particulieren die een ballon oplaten, zie dat maar eens te handhaven.

Onlangs had de Lions Club een leuke actie voor het goede doel bedacht. Tijdens de Aaltjesdagen hielden zij een badeendjes wedstrijd/loterij. Je kocht een lot en je nummer correspondeerde met het nummer onderop een badeendje. 10.000 eendjes werden tegelijk met een shovel in het water bij de Boulevard gekieperd. De eendjes legden een vooraf bepaalde afstand af en de winnaar had uiteraard prijs. De aankondiging op Facebook riep al de nodige reacties op. 'Je gaat toch geen plastic in het water gooien, genoeg plastic soep, enz.' Ook de nadrukkelijke reactie dat alle eendjes weer opgevist worden en ze al meerdere keren gebruikt zijn en nog zullen worden hielpen de critici niet over de streep.

Tijdens de afgelopen Koningsdag was ik met enkele collega's en vrienden onder andere op 'werkbezoek' op de markt in Harderwijk. De HOM (Horeca Ondernemers Markt) hadden weer zorg gedragen voor een grote overkapping van de markt, muzikaal vertier en natuurlijk volop eten en drinken. Nu wil ik het hier eens hebben over dat laatste.

Rond middernacht was het feest afgelopen en begonnen de horecamedewerkers de markt schoon te vegen. En dan heb ik het niet over de bezoekers maar over de grote hoeveelheden plastic bekertjes die de markt bevolkten. Iedereen die zijn drankje op heeft laat namelijk zijn plastic wegwerpglas op de grond vallen. Dit omdat iedereen dat doet en omdat er weinig alternatieven

zijn. Maar ik heb onze burgemeester toch horen zeggen dat afval op straat gooien volgens de APV niet mag!?

Ons mooie Harderwijk heeft jaarlijks wel 150 evenementen. Om veiligheidsredenen mag er tijdens die evenementen buiten alleen uit plastic glazen gedronken worden. Wat een gigantische berg plastic afval produceren we hier met z'n allen mee!

Tijdens veel evenementen elders wordt al gebruik gemaakt van hard plastic statiegeldglazen. Door het hergebruik van deze glazen is de belasting voor het milieu aanzienlijk minder. Mensen vinden de steviger glazen lekkerder drinken en dranken blijven er langer koel in. Intussen lopen we als bezoekers niet meer rond in die berg afval. Daar komt nog bij dat deze glazen ook nog een mooie promotionele opdruk kunnen krijgen van bijvoorbeeld Heerlijk Harderwijk.

Nu lijkt dit een mooie en makkelijke oplossing maar dat is het nog niet direct. Het vraagt namelijk ook nogal iets van de organisatoren van evenementen. De duurdere glazen moeten gekocht worden. Glazen moeten verzameld en keer op keer schoongemaakt worden. Glazen moeten tussen de evenementen opgeslagen worden etc. Maar het wordt elders ook steeds meer gedaan dus het kan goed, maar de kosten zijn wel hoger en er zijn meer medewerkers/vrijwilligers nodig om dit te kunnen realiseren.

Ik wil dan ook de komende periode onder andere gaan werken aan de uitwerking van dit idee in combinatie met het evenementenbeleid van Harderwijk. Gekoppeld aan de eventensubsidie kunnen organisatoren dan een financiële bonus bij de subsidie krijgen als zij tijdens hun evenement met recyclebare glazen gaan werken.

Niet verbieden maar stimuleren van goed en duurzaam organiseren! Zo is en blijft Harderwijk een schone stad en dragen we werkelijk bij aan vermindering van de plasticafvalberg/soep.

Maarten Reckman

Nieuws van het Front

Terwijl het wachten is op de definitieve uitwerking van de toekomst van onze vakantieparken, gebruik ik deze ruimte graag om over wat andere dingen te vertellen.

Zo weet u misschien dat wij onze fractievergaderingen hebben opgedeeld in thema's op basis van de expertises van de fractieleden en ondersteuners. Ik mag daarbij deelnemen aan de thema-

groep ruimte. Ons doel is om zoveel als mogelijk de straat op te gaan om bij de inwoners van Harderwijk zelf te ervaren hoe het Harderwijker beleid hen raakt. We hopen daarbij versterkt te worden met de expertises in de straten. Dat hebben we hard nodig. Dus als u iets heeft, schroom niet en neem contact met ons op.

Zo krijgen we veel vragen over de toenemende parkeerproblematiek. Bij elk plan voor een nieuw gebouw in een woonwijk komt dat naar voren. Daarom hebben we op Facebook gevraagd naar de parkeerproblemen in de buurten. Daar kwam een overweldigend aantal reacties op. Op veel plaatsen zijn we geweest. We hebben ook gesproken met mensen die reageerden. Het blijkt dat velen de oplossingen al klaar hebben. Niet overall is een grootscheepse herinrichting nodig zoals bij de Melis Stokelaan. Hans Alfons heeft dit alles in een kraakhelder rapport gegoten. Daar zijn we nu de puntjes mee op de 'i' aan het zetten. Binnenkort zullen we dat gaan aanbieden aan de wethouder.

Ook hebben we een vlucht naar voren genomen op het hondenbeleid. Het college heeft aangekondigd dit te willen evalueren. En zoals u van ons gewend bent, hebben wij heel uitgesproken ideeën over hoe dat anders kan. De hulp van onze inwoners is daar cruciaal bij. Want we willen dat zowel hondenbezitters als hondenhaters hier tevreden mee zullen zijn. En wie weet nu beter hoe het er bij u in de buurt aan toe moet gaan? Uzelf toch zeker? Binnenkort hoop ik u daar meer over te mogen vertellen.

Verder werken we hard om ons speerpunt te realiseren om de wachtlijsten aan te pakken. Ik heb samen met de coalitiepartijen een voorstel gedaan om aan de laatste fase van het Waterfront

een flink aantal goedkope koopwoningen voor 1 of 2 persoonshuishoudens toe te voegen. Hiervoor mag de geplande bebouwing langs de N302 wat hoger zijn dan het college voorstelde. U heeft in de krant kunnen lezen dat dit een behoorlijke uitdaging is voor het College. Toch willen we hier voet bij stuk gaan houden. Want van de doelstellingen die we in de woonvisie hebben afgesproken over goedkope koop tot 200.000 euro, is nog helemaal niets gerealiseerd. Dit in tegenstelling tot de 400 benodigde sociale huurwoningen waarvan er de komende jaren al ruim 200 opgeleverd zullen worden.

Kortom, er is genoeg te doen. En we zien uit naar een intensieve samenwerking met de wijken in Harderwijk en Hierden.

Edwin Enklaar (edwin.enklaar@harderwijkanders.nl)

Even voorstellen ... Paul de Roo

Mijn naam is Paul de Roo 63 jaar, getrouwd en 4 kinderen die allen het huis uit zijn.

Na vele omzwervingen onder andere in het buitenland, woon ik met veel plezier al 23 jaar in Harderwijk.

In Harderwijk heb ik een assurantiekantoor gehad en ook een huiswerkinstituut. Nu wil ik graag wat betekenen voor Harderwijk en zijn bewoners.

Om deze reden heb ik mij aangesloten bij Harderwijk Anders. Een partij die niet de ballast heeft van de landelijke partijen en alleen opkomt voor Harderwijk en zijn bewoners.

Op dit moment loop ik een snuffelstage bij Harderwijk Anders en volg de opleiding 'politiek actief' van de gemeente Harderwijk en Ermelo.

Over 3 jaar zijn er gemeenteraadsverkiezingen en ik wil er samen met de anderen voor zorgen dat Harderwijk Anders de grootste partij blijft.

Paul de Roo

Even voorstellen ... Rianne Kooijenga

Niet klagen, maar actie. Ik kan er niet tegen als je klaagt en geen actie onderneemt. Kun je het veranderen? Ja? Kom op, doe iets! En vooral in je eigen omgeving. Vooral in je eigen stad is het mogelijk verschil te maken. En dat past echt bij mij. Ik wil de 'wereld' mooier maken en dan vooral eerst in mijn eigen straat, buurt en uiteindelijk de stad. Want dat geeft voldoening. En het liefst enthousiaster ik stadsgenoten om zelf een positieve, actieve houding aan te nemen.

En toen kwam ik in contact met Harderwijk Anders. Ik ben voor een lokale politieke partij, want ik heb niets met landelijke politieke partijen. Ik denk dat het huidige systeem niet meer van deze tijd is. Ik hou er niet van om iemand in een hokje te stoppen, want ja, ik vind iedereen anders, niemand is gewoon. Ik hou van mensen die passie uitstralen en waarvan je energie krijgt. Dat helpt mij vooruit en ik hoop dat ik andere mensen vooruit help. Gelijkgestemden zoeken is goed. En dan hoeft niet hetzelfde te zijn. Bij HA ben ik aan het goede adres. Samen in beweging om de stad te enthousiasmeren voor een betere samenleving, voor een mooiere stad. Een warm bad waar je geaccepteerd wordt zoals je bent, waar je gehoord wordt.

Pas als je loslaat wat je niet kan veranderen, kun je vastpakken wat je wel kan veranderen.

Iedere klacht is brandstof voor een verbetering.

Ik ben Rianne Kooijenga-Vernet, geboren in 1974 en ik woon sinds 1983 in Harderwijk. Eerst in de

binnenstad, toen in Frankrijk en nu in Tweelingstad. Ik woon daar samen met mijn man en mijn hond. Ik werk parttime op de administratie van een bedrijf in de techniek in Harderwijk. Bovendien zet ik me in bij het Buurtplatform Tinnegieter.

Sinds ik een hond heb, is mijn horizon verrijkt. Ik kwam ineens in een andere leefwereld terecht. In een leefwereld waar ik veel nieuwe mensen leerde kennen en nog meer van mensen en dieren ging leren. En zo begon mijn interesse in de ruimte in Harderwijk. Door heel veel te wandelen kwam en kom ik op allerlei plekken, vooral in Harderwijk. Ik begon mij meteen af te vragen waarom er bepaalde keuzes door de gemeente werden gemaakt ten nadele van de hond. En waarom er geen compensatie voor kwam. En zo is ook uiteindelijk het Stadsidee 2017 mede door mij ingeleverd en gewonnen. Een stad aan het water en geen mogelijkheid om goed je hond te laten afkoelen of te laten zwemmen? Kom op!

Ondertussen is door het stadsidee gebleken dat er toch een grote groep bewoners in onze stad, de hondenbezitters/liefhebbers, niet genoeg wordt gehoord. Ik ben veel in contact met hen en er is veel discussie. Vandaar dat ik, naar aanleiding van de vragen van het CDA over hondenpoepoverlast, gestart ben om mensen in beweging te krijgen voor eindelijk eens een goed hondenbeleid. Dat kan prima gefinancierd worden vanuit de hondenbelasting. Sterker nog, als er goed gecalculeerd wordt, kan misschien de belasting wel naar beneden. Als er maar eindelijk eens goede faciliteiten worden gecreëerd en er meteen actie wordt ondernomen als er klachten zijn. Want een echte hondenuitdokter wil niet dat een ander overlast ervaart. Een dier kan enorm bijdragen aan het welzijn van de mens. Iemand die een hond alleen maar ziet als een poepende en stinkende last, ziet niet dat er juist door zo'n dier een verschil gemaakt kan worden. Bijvoorbeeld doordat mensen naar buiten komen en daardoor geen gebruik hoeven te maken van de zorg.

Zoals ik al eerder zei; niet klagen, maar actie. Roep niet: weg met de hondenbelasting. Roep niet; overall in Harderwijk opruimplicht. Met roepen kom je er niet. Harderwijk Anders heeft het voorstel al klaar. Eindelijk eens actie.

Rianne Kooijenga

Column van Tim

Eye on the price

Nog maar één verkiezing te gaan en dan zijn wij alweer aan de beurt. De gemeenteraadsverkiezingen staan voor de deur. Nu denk jij... voor de deur? Dat is pas in 2022! Precies! Dat is al in 2022!

In de landelijke politiek is de campagnebus weer in de stalling geplaatst, de groene, oranje of rode sjaltjes liggen in de mottenballen en de overgebleven honderden milieuvriendelijke flyers en posters gaan uiteraard netjes in de papiercontainer, huppakee op dieseltransport en recylen...

HET IS AL BIJNA 2022!

Harderwijk verdient ANDERS. Vanuit onze partij wordt het hele jaar door campagne gevoerd. We blijven zichtbaar en, het allerbelangrijkst, we blijven bereikbaar. Harderwijk Anders is 24/7 te vinden en bereid te helpen. Dát is campagne voeren, de vraag ophalen of je open stellen voor de vraagsteller. Helaas zag je ook de afgelopen verkiezingen weer hoe politici de weg versperden, ons papier in de handen drukten of ons plastic prullaria aanboden om thuis bij het restafval te gooien. Tja... Plastic heeft nog altijd geen eigen kliko in Harderwijk.

Het stemmen voor de gemeenteraad duurt misschien nog even, maar laten we alvast kiezen. Hoe willen wij dat de campagne er in 2022 uit gaat zien? Laten we de trend zetten. In 2018 was Har-

derwijk Anders de enige partij die flyers drukte op natuurvriendelijk papier. We deelden koekjes uit en maakten een praatje. We hadden wederom een fysieke plek, waar mensen ons konden opzoeken en bouwden een feestje op de avond voor de verkiezing. Ook pakten wij alvast enkele punten van ons verkiezingsprogramma en brachten deze tot uitvoer... het was een hele leuke tijd.

Over 2,5 jaar, als de andere partijen weer wakker worden uit een winterslaap van de campagne-loze periode, zouden wij al met de beentjes omhoog kunnen. We hebben inspirerende ontmoetingen georganiseerd op de inmiddels traditionele HA thema-avonden of tijdens een gezellige karaoke avond. We hebben de mensen bezocht en beantwoordden elke vraag via facebook binnen 5 minuten. We hoeven geen folders uit te delen, want de mensen kennen ons en belangrijker... ze willen ons niet kwijt.

Laten we zorgen dat we dan de afgelopen termijn vieren en met veel plezier, vertrouwen én zetels beginnen aan de volgende. Harderwijk verdient ANDERS!

Tim Smit

Zorg in Harderwijk - Bespiegelingen

In maart van dit jaar begon ik aan een bizar rondje langs een aantal Harderwijker hulpverleners. Ik had een infectie opgelopen en moest onder het mes. Maar voor het zover is komt er van alles over je heen. Maar ook bizar omdat ik van de ene in de andere verrassing tuimelde.

Nou ben ik wel wat gewend in het merkwaardige wereldje dat Nederland heet, maar van sommige

zaken vraag je je af of jij nou de enige bent die bepaalde dingetjes ziet of misschien wel wil zien. Vandaar mijn bespiegelingen, loopt u even mee?

Thuiszorg ICARE

Een leuke club met aardige medewerkers maar bij de laatste bezuinigingen behoorlijk uitgekleeft. Tja en dan komt er na de crisis opeens weer een bak geld vrij om een mega hersteloperatie op poten te zetten. Maar veel kennis is dan al wegbezuinigd en deze sympathieke instelling moest weer gedeeltelijk opnieuw beginnen. En dan krijg je stagiaires en andere instromers die de nodige ervaring (nog) missen. Vandaar mijn pleidooi om hun specialistische zusje eerder in te schakelen.

Specialistische zorg ICARE

Een prachtige uitvinding. Specialistische zorg achteraf. Prima zorg die je verdient na een zware of minder zware operatie. Alleen kun je je afvragen of dit prima specialistisch team van Icare ook niet vooraf kan worden gebruikt. Neem nou een uiterst gecompliceerde ziekte als diabetes. Een ziekte waarvan bekend is dat het ziekteverloop zeer snel in negatieve zin kan verlopen. Zet daarom deze specialistische zorg Icare in een eerder stadium in. Voorkomen is altijd beter dan genezen!

St Jansdal

In Harderwijk stond al sinds begin negentiende eeuw het rooms-katholieke Piusziekenhuis midden in de oude binnenstad. Pius, het protestants-christelijke Boerhaaveziekenhuis en Salem uit [Ermelo](#) zijn per 1 januari 1976 gefuseerd tot Streekziekenhuis St Jansdal. En deze fusie heeft heel wat voeten in de aarde gehad, dat kan ik u verzekeren. Alleen de naam al heeft tot vele discussies geleid om uiteindelijk tot de benoeming van het St Jansdal te komen. Maar deze naam vond men, zeker in die tijd, toch wel erg katholiek. Maar goed, in juni 1987 betrok men de nieuwbouw in de wijk Stadsweiden.

Een ziekenhuis is natuurlijk geen leuke, laat staan gezellige plaats om te vertoeven. Maar wel een plek waar voor eenieder ruimte zou moeten zijn. Maar laat ik nou altijd hebben gedacht dat het St Jansdal een ietwat neutrale inslag heeft. Gebaseerd op meerdere geloven en overtuigingen. Maar niets is minder waar. Door mijn persoonlijke ervaringen ben ik tot de overtuiging gekomen dat dit ziekenhuis, naar mijn idee door vooral de instroom van jeugdige medewerkers uit de directe omgeving, tot het wat behoudener christelijk gedachtegoed moet worden gerekend. Jammer, en dat heb ik geweten!

En dan te bedenken dat er in een land als Nederland de scheiding van kerk en staat hoog in het vaandel zou moeten staan.

Waar te beginnen

De eerste dagen in het St Jansdal was er weinig of niets aan de hand. Lag naast een oudere ietwat

demente dame op een kamer een beetje mantelzorger te spelen. Deze aardige dame begreep volgens mij meer dan algemeen gedacht, maar dit terzijde. Vanuit mijn ooghoeken hield ik haar een beetje in de gaten en aangezien zij niet bij het alarmknopje kon komen deed ik dat uiteraard voor haar. Dit gaf mij wel de status van aardige, oudere, betrokken medepatiënt. Maar de val zou snel komen en had met hoogmoed niets van doen.

Op een gegeven moment, na een paar pittige operaties, zag men toch wel in dat ook ik mijn rust hard nodig had en werd verplaatst. Ik kwam naast Piet te liggen. Piet is eenzijdig verlamt. Een echte Bourgondiër uit - bijna vanzelfsprekend - Noord-Brabant. En aangezien ook ik wel van het een en ander houd vormden wij een geslaagd duo. Maar blijkbaar niet voor een ziekenhuis met het statuut van het St Jansdal.

Piet en ik hadden al dat 'gemeneer en u' wel gezien en voorgesteld (plakaatje op de deur) om dat af te schaffen en over te gaan op taalgebruik uit de 21e eeuw. Dat werd al een tikkeltje argwanend aanschouwd. Maar goed daar kon nog wel om worden gelachen. Tja, maar toen.

Op een gegeven moment werd ik door een kamerhoofd (overigens een buitengewoon aardige vent) op het matje geroepen. Een jongeman van een jaar of dertig moest mij blijkbaar gaan vertellen hoe het echte (christelijke) leven in elkaar zat. Wat was er aan de hand? In de wandelgangen deed de naam Ebbens de ronde als een erkende seksist. Ik schrok me helemaal suf en daarvoor kom je niet in een ziekenhuis! Maar je zit er wel mee en tijdens ons gesprekje zat ik wel na te denken over wat ik innaam (censuur) kon hebben gezegd. Na een paar pittige operaties kon ik mij de saillante details echter niet meer herinneren. Ik heb ongetwijfeld een paar van de meest vreselijke opmerkingen geplaatst, ik kom tenslotte uit een heel andere cultuur. Dus wat voor de een als verschrikkelijk wordt ervaren is voor de ander heel normaal.

Ik was behoorlijk van streek. Voelde mij een halve crimineel en besloot een klacht in te dienen. Het St Jansdal was plotsklaps mijn ziekenhuis niet meer. Maar na een nachtje (slecht) slapen besloot ik mijn klacht te seponeren. Ik was er helemaal klaar mee, maar vergeten ben ik het zeker niet. Maar wat ik toch nog wel even tegen de dames van het St Jans wil zeggen is dit: als een van jullie patiënten onhandig taalgebruik bezigt dat jullie niet, om wat voor reden dan ook, bevalt zeg dat dan tegen de betreffende patiënt zelf.

En verder

Als je zo in het ziekenhuis ligt dan vallen verschillende zaakjes op. Ingeslepen maniertjes die wellicht kunnen veranderen. Bijvoorbeeld: als de specialisten of zaalartsen hun hilarische rondjes doen (u vult zelf maar in wat ik hiermee bedoel), worden er aan de diverse bedden uitvoerig handjes geschud. Vervolgens worden dezelfde handjes met een desinfecterend middel (hangen aan ieder bed) gereinigd. Zou het niet veel handiger zijn als gedurende deze rondjes het handen schudden achterwege zou blijven? De dokter nog een handje geven? Vergeet het maar!

Maar nog even oven hygiëne gesproken: toen ik het ziekenhuis mocht verlaten werd ik vergezeld door een longontsteking en een schimmelinfectie. En bij navraag bij de aan mij toegewezen zorgverleners kreeg ik steevast te horen dat je voor de echte hygiëne beslist niet in een

ziekenhuis moest zijn. Nou ja, dat vermoeden had ik al.

Ach en laten wij wel wezen elk nadeel heeft zijn voordeel. Laatst bij mijn charmante pedicure Renate hoefde ik maar de helft te betalen. Cruiff had weer eens gelijk!

Hans Ebbens

Laat ik voorop stellen dat het niet mijn bedoeling is het St Jansdal in diskrediet te brengen. Het zou de vele voortreffelijke medewerkers veel te kort doen. Het is een poging om ook eens de gevoelens van mensen met een andere levensovertuiging te laten spreken.

Vanuit het Huis van de Stad

In het sociaal domein gaat het om tientallen miljoenen euro's en heel veel mensen zijn ingezet voor de toegang, de bedrijfsvoering en beleid. Bestuurlijke opdracht is simpel, maar in de praktijk een enorme klus waar we keihard mee aan het werk zijn. De inwoner centraal en niet de regelgeving! Dienstverlening is een speerpunt vanuit ons coalitieakkoord en dat kan altijd beter.

Maar 't zijn de kleine dingen die het doen. Misschien kent u nog wel dit liedje van Saskia & Serge uit 1971.

Mijn doel is vanuit alles wat we doen binnen het sociaal domein de positieve gezondheid te monitoren en vooral vertellen vanuit ervaringsverhalen. Wat gaat goed volgens onze inwoners en wat kan beter. De eerste verhalen zijn verteld over de Geluksroute en daar word ik echt blij van. Misschien weet u nog dat er twee jaar geleden veel

landelijke, regionale en lokale commotie was toen we dit project introduceerden. Zelfs mijn foto op tv bij het journaal. Een wethouder die geld weggaf voor geluk! De opzet nog even ter herinnering. Een bijdrage voor chronisch zieken om uit hun isolement te komen en weer mee te doen in de samenleving is het doel. In gesprek gaan met elkaar om te achterhalen wat voor passies inwoners hebben waar ze gelukkig van worden.

En wat daar is uitgekomen overtreft mijn verwachtingen die ik graag ga delen met de raad en met u.

Een moeder van twee kinderen heeft chronische reuma met veel pijn. Zij en haar man zijn vanuit Drenthe komen wonen in Harderwijk en dat was ook wennen. Zij kwam steeds minder buiten en leefde grotendeels tussen vier muren. Depressie en eenzaamheid en pijn was de situatie. Haar man las over de Geluksroute en heeft haar aangemeld bij ZorgDat (uitvoerder van de route) om het gesprek aan te gaan. Medewerkster op bezoek en zij was stom verbaasd dat dit gebeurde. Zomaar iemand die aanbelde. Maar er kwam een omslag. Op schilderles bij Cultuurkust kwam haar passie tot leven en ontmoette zij weer mensen die ook

van schilderen houden. Geen les werd gemist en nu is zij vrijwilligster bij een kunstelier. Zij liet weten dat dit voor een omslag zorgde in haar leven.

Een ander verhaal is van een ouder echtpaar met grote schulden na ontslag van de man des huizes. De man kwam niet meer buiten en zag het niet meer zitten. De echtgenote maakte zich grote zorgen en benaderde ZorgDat. Meneer kreeg een hond en ging op cursus met de puppy. En daar werd hij blij van. Samen met anderen aan de slag en daarna wandelingen met elkaar in de wijk en daarbuiten. Problemen worden nu aangepakt vanuit een positieve instelling en meneer doet weer mee aan de samenleving.

Het zijn de kleine dingen die het verschil kunnen maken!

Gert Jan van Noort (gert-jan.van.noort@harderwijkanders.nl)

Nog geen lid van SHA? Meld je aan bij Tanja!

E-mail: tanja.groenendaal@hccnet.nl

Talk of the town – Ben ik dan slecht...

Ben inmiddels 75 jaar

Krijg op m'n sodemieter omdat ik een nazaat zou zijn van slavenhandelaren. Ik, zonder het met mij te overleggen, opeens wit zou zijn in plaats van blank. Heb niets tegen zwarte Piet. Ook niet tegen Sinterklaas of de Kerstman. Heb ook niets tegen genders in allerlei vormen en maten, euthanasie, abortus en nog veel meer. Ben niet altijd even blij met wat hier van alle kanten binnenstroomt, met name uit sommige gebieden in Noord-Afrika.

Tja en dan ons klimaat. Natuurlijk zie ik ook wel dat er iets aan de hand is. Maar na jaren van non-activiteit door onze 'hoge' en 'lage' overheden moet het ineens in een super versnelling. Onze medebewoners in grote onzekerheid latend. Ik zal u een voorbeeld geven. Mijn HR ketel had het min of meer begeven en ik was naarstig op zoek naar een nieuwe. Maar wat te doen? Stel je voor je koopt er eentje en die kun je binnen een paar jaar op de bekende schroothoop flikkeren omdat je buurtje wordt afgesloten van het gas? Zonde van die paar duizend euro, ja doe!

Kijk, die aardige dames en heren van de grachten-gordel, die niet op een autootje meer of minder

hoeven te kijken, hebben makkelijk praten. Dan toch straks een hip elektrisch karretje. En ach, een experimenteel waterpompje meer of minder. Vijftig of honderd zonnepanelen, blijft om het even. En die achtergebleven moeder met die paar schattige kindertjes dan? Tja, haar probleem toch? En die honderdduizenden medelanders die onder de armoedegrens verkeren? Ach, dat sa-neert zich vanzelf. Zo is het toch altijd gegaan?

Ik maak mij daar zorgen over. Maar ben ik dan slecht? Ben ik dan een smerige racist? Heb ik geen oog voor het milieu? Kom op zeg, ik mag toch ook een eigen mening hebben? Volgens mij hebben wij in ons landje nog steeds vrijheid van meningsuiting, toch? Het is nog steeds heerlijk dat je hier (nog) kunt zeggen wat je wilt? Mits het natuurlijk binnen de spelregeltjes blijft, maar dat begrijpt toch iedereen. Al heb ik daar ook al mijn twijfels over

En als je je niet aan het (ultra) linkse gedachtegoed houdt kun je zomaar worden afgeknald. Dat heeft de geschiedenis wel bewezen. Al lijkt die zich ook al te gaan herhalen...

Waar ik trouwens helemaal gestoord van word is dat tegenwoordig iedere artiest, acteur of auteur hetzelfde riedeltje moet neerleggen in de vaderlandse talkshows over wat men nu weer in de

aanbieding heeft. Want de schoorsteen moet blijven roken, toch? En dat in ALLE door ons gesubsidieerde praatprogramma's. Volgens mij loopt er ergens nog een netcoördinator rond. Of is die inmiddels gewipt?

En dan die spelletjesshows. Iedere min of meer Bekende Nederlander een lekkere schnabbel. Bahhh.

Maar... ben ik dan slecht, denk het effe niet!

Pietje Bell

Alle HA'ers een megavakantie!

Agenda

Geen mededelingen.

Ander e-mailadres?

Geef het even door aan Tanja, dan houden wij ons mailbestand actueel.

tanja.groenendaal@hccnet.nl

Colofon

Aan deze nieuwsbrief werkten mee: Hans Alfons, Pietje Bell, Edwin Enklaar,, Jan van der Kolk, Rianne Kooijenga, Gert Jan van Noort, Maarten Reckman, Paul de Roo, Tim Smit, Henk Vermeer.

Dr. Wassili is met vakantie!

Lay-out:

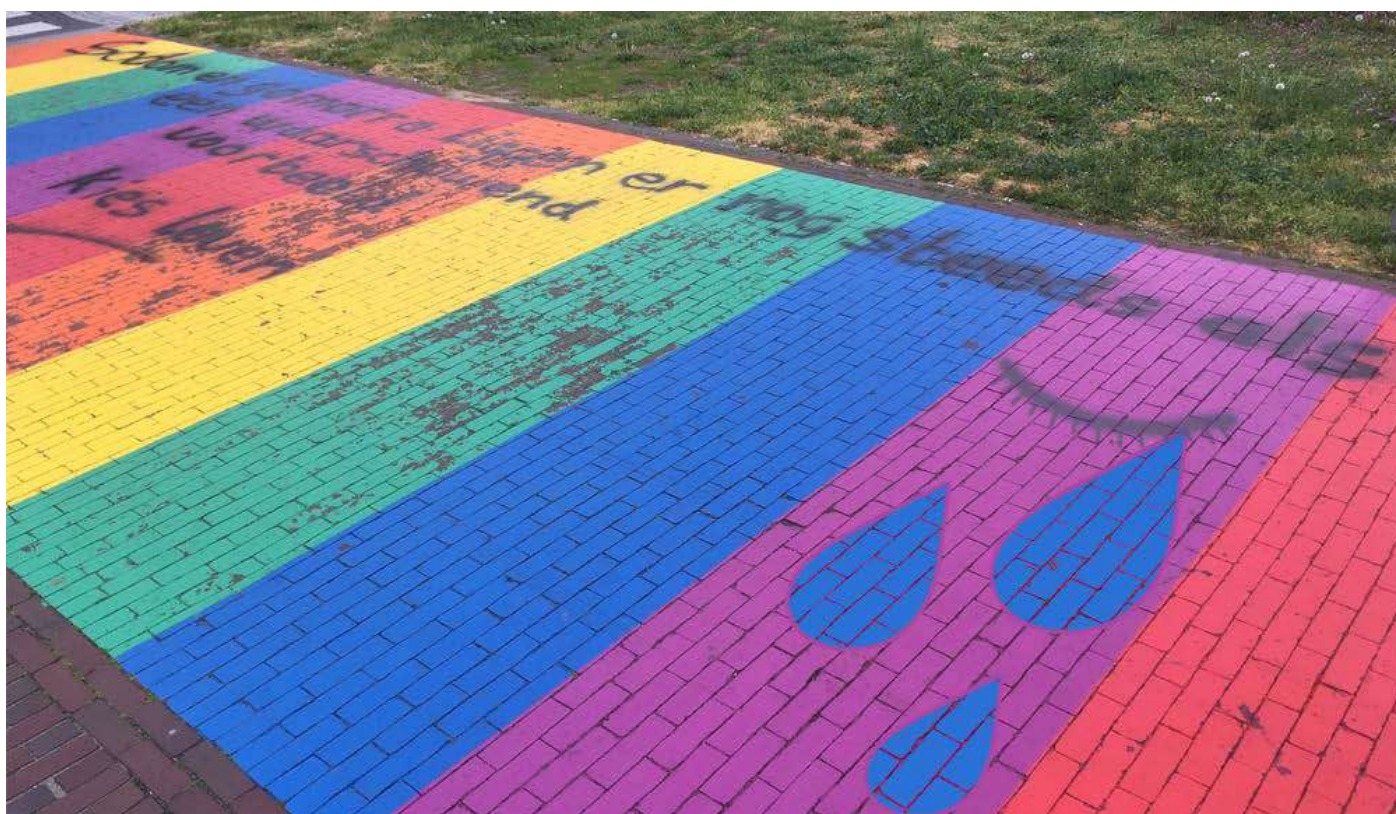
Joshua Hazelaar (Invantive Software)

Eindredactie:

Hans Ebbens (hans-ebbens@hetnet.nl)

Reacties op deze nieuwsbrief?

hans-ebbens@hetnet.nl

Liesbeth Harms-De Kruijf

'Niet moeilijk doen, maar aanpakken!'

Op 24 april 2019 is Liesbeth Harms overleden op de leeftijd van 79 jaar.

Liesbeth was in 2001 de eerste voorzitter van Harderwijk Anders.

Uit onvrede over het doen en laten van de bestaande Harderwijker politieke partijen was zij samen met Ada Berkhout, Jeroen Waanders, Gert Jan van Noort, Herman Nuis en Quita Kuiper (als adviseur) van mening dat er een partij moest komen die een open en onafhankelijke politiek voerde en dat de achterkamertjesbijeenkomsten in het stadhuis moesten verdwijnen.

Als uitgangspunt werd gekozen voor openheid, openbaarheid en onafhankelijkheid.

Ook het probleem rond het permanent wonen in recreatiewoningen was aanleiding om Harderwijk Anders te starten.

Met veel inzet trok Liesbeth ten strijde, eerst als voorzitter, korte tijd later als secretaris en daarna als steunfractielid. Ze heeft ook op de kieslijst gestaan in 2002.

In januari 2002 droeg ze het voorzitterschap van Harderwijk Anders over aan mij.

In de bestuursvergaderingen was het elke keer plezierig vergaderen met Liesbeth. Ze was altijd optimistisch, vrolijk, gezellig en haar motto was: 'niet moeilijk doen, maar aanpakken!'

Helaas overleed Liesbeth op 24 april van dit jaar na een kort ziekbed. Enkele maanden daarvoor was ze nog op de reünie met de mensen van het eerste uur.

Op 1 mei was een aantal mensen van Harderwijk Anders namens bestuur, fractie en anderszins aanwezig bij de crematie in Ugchelen.

Quita Kuiper en ik hebben op verzoek van de familie een speech over onder andere het politieke leven van Liesbeth gehouden.

We bedanken Liesbeth voor haar inzet en plezierige wijze van werken en wensen de familie alle sterkte toe om het verlies van hun moeder en oma te dragen.

Jan van der Kolk

Thanks!